

Szerkesztőségi iroda

Sepsi-Szentgyörgyön
Csiki-utca, Matheovics-féle
ház, hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadó hivatal:

BERNSTEIN MÁRK
könyvnyomdája
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.
A „Háromszéki háziipar-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen laphten-
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK

Helyben hához hordva, vagy
vidékre postán küldve

Félfélt évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Külföldi szemle.

Az angol kabinet állása mindig bizonytalanabbá kezd válni; egyike a minisztereknek, Cross már is ki akar abból lépni. Salisbury külügyér, a kinek jelentését Afganisztánról Argyll herceg volt miniszter a leeds meetingben meghazudtolta, kénytelen polemikába bocsátkozni a herceggel, de egészen más bizonyít, mint a mit Argyll ráfogott, Beaconsfield lord pedig sokat elhallgatott, mivel semmi vizsgálatot nem mondhatott és most még az előbbi külbajokhoz beljauk is járulnak; Dawitt és két más ír szónok elfogatása és bebörtönöztetése nemcsak Irországban, hanem még Angliában is roppant visszataszítást és elkéseredést keltett és most egy meeting a másik után tartatik, melyben a miniszterium elleni szökevényeket nem érnek, úgy hogy a jelen kabinet bukása majdnem bizonyos.

Afganisztánból új hírek érkeztek, melyek kétségtelemé teszik, hogy ott a guerilla-harc még mindig folyik. — Igaz, hogy az angol lapok csak azt jelentik, a mivel megnyugtathatják a közönséget, kivált ha a hírlapok levelezői ott is ugy rendszabályoztatnak, mint Kelet-Indiában, a kirkrol az angol lapok azt mondják, hogy ha gentelmanek, meg nem maradhatnak ott ily viszonyok közt.

Angliának nem elég a háború az afghanokkal, a zulukkal, kik Sekoceni alatt még mindig nem adják meg magukat, az asszámikkal, hanem most egy új háború fenyegeti őket Abessyniával; János király ugyanis megtámadni készül Egyiptomot. Ezeket kívül két forradalom is készülöben van, az egyik a boereké Transvaalban, a másik Irországban és ki tudja, nem-e még Kanadában is, hol Parnell erősen izgatja az Egyesült-Államokban lakó ireket invazióra Kanadába.

Az Afganisztánból érkezö hírek szerint Ghazni vidéken új forrongás észlelhető, Kohat Thallnál, közel a Teglehez, az uton Miramihoz, ez afghánok ujjalag megtámadták az angolokat, de mint a

„Times“-nek jelentik, kénytelenek voltak 16 halott vesztéssel visszavonulni.

Némi vizsgálatul szolgál azonban nekik az, hogy legnagyobb ellenségeiknek, a m u s z k á k n a k sem megy a dolguk jobban. Azt jelentik ugyanis a lapok, hogy a tekke-turkoman expedicióból Daghistanba küldött betegek állapota borzasztó. — Mindnyájan oly állapotban érkeznek oda, hogy még legnagyobb ellenségük szive is meglágyul, ha azokat látja.

A muszkák azonban a politikában némi sikerrel dicsékedhetnek, legalább Törökországban, hol Lobanoff herceg misszióját a czár meglegedésére végezte, minthogy a törököket elvonta az angoloktól és ezeket ott a többi hatalmak sem támogatják. Lobanoffnak tehát ott már semmi dolga, ő utódának egyengette útját és Konstantinápolyból visszahivatott, de még elutazása előtt egyszer elmegy a szultánhoz.

A karszi muszka katonai parancsnok, Franchini tábornok, ki az örmény lakosságot nagyon maga ellen bosszította azzal, hogy az örmény iskolákat bezáratta, négy havi szabadságot kapott — mit egyértelműnek tartanak végképeni elbocsáttásával.

A nihilisták ismét eléjtelt adnak. Prokudin Afanazia ugyanis 500 rubeljg bírságotlaltott, mivel elmulasztotta egyik szállásbérletét bejelenteni. Pétervárot pedig a diákok közt majdnem új lázadás tört ki, mivel a diákok egy tanuló társukat, ki azért lett elfogva, hogy a kiszabott ruhát nem viselte, fel akarták szabadítani. Csak egy tanárnak köszönhető, hogy a zendülés nem tört ki, mivel sikerült neki a fiatal embereket lecsillapítani

*

Berlinben nagy felindulást, sőt majdnem rémülést okozott azon hír, hogy a francia külügyminiszter megbukása elhatározott tény. A „Nouvelles Revue,” melyet Madame Edmonda Adam ad ki, mint hírlík, Gambetta meghitt közlönye. Most Berlinben azt költik, hogy Gambetta maga sem

akarja Wadington bukását még most, sőt a „Republique Francaise”-ben a többi republikánus lap ellen ki fog kelni, de ezen hir csak arra szolgál, hogy vizsgálatja a németeket, kik nagyon tartanak attól, hogy oly külügyér talál következni Waddington után, kit Gambetta inkább befolyósolhat. Annyi bizonyos, hogy Gambetta, miután Grévyvel vadászott, rá vette Grévyt, hogy neki külügyi politikában szabad kezét engedjen. Ugyan ezt állítja a „Times” párisi levelezője is, ki hátrorozottan kimondja, hogy csakis a Gambettisták buktatják meg Wadingtont.

A Spanyolországból érkezö hírek nem jöszölnak a királyságnak már hosszú életet. Egész Spanyolországban nagyon elterjedt a republikánus szellem egy lakosság, mint a katonaság közt és egy egyszerű republikánus forradalom kitörése itt minden órában várható. A házassági ünnepeket fogják a republikánus összeesküdek felhasználni a lázongások szinre hozatalára. Zorilla, Martoz és Carvajal állanak ezen mozgalom élén. Zorilla, valameny spanyol és portugál szabadkőműves páholy nagymestere, a külföldön tartja az összeesküvés fonalait kezében. Valamennyi republikánus és foederalista főnökkel levelezés által áll összekötésben. Mint mondják, Gambetta ezen összeesküvést Franciaországban pártolja és az összeesküdek onnét is kapnak pénzt. A terv az, hogy Kubában fog előbb kitörni a forradalom és ez által a kormány figyelmét attól, mi magában az országban történik, el lesz vonva. Az „Unita Catolica,” mely rendszeren a Spanyolországban történö dolgokról igen jól szokott értesülni lenni, inti a spanyol kormányt, legyen óvatos, ha ezen forradalomnak elejét akarja venni.

A Nowoje Wremja” egy dörgö czikket hoz Anglia ellen az angol-török vizslat alkalmából és azt mondja, hogy Angliának az összeveszésnél Törökországgal nincs más célja, mint az, hogy fenyegetései által ezt rávegye valamely kikötö áténgedésre Kis Ázsiában. De Muszkaországak nem szabad megengedni, hogy Anglia magát a Feketetengerrel megfészkelje, azért is szükséges, hogy a porta Muszkaországaknak adja át a Dardanellák kulcsát. Végre kérkedik a muszka lap Mahmud Nedim barátságával.

Berlini lapok még mindig rebesgetik Gorcsakoff állásának megingatását — ez lévén legforróbb kívánságuk. Azt is mondják róla, hogy még novemberben meg fogja elhagyni Baden-Ba-

A „Nemere” tárczája.

Felhök.

I.

Szállnak a felhök, szakadozva lebegnek,
Ki délre, leletre,
Hanyatlik a nap, a mélybe merül le,
Majd visszatérnek s oda körül sugárit
Mósolgyoga hol arra, hol erre.

Szállnak a felhök, szél lengeti, hajtja,
Az jön, emez elmegy;
S míg felkém azokba merülve mereng,
Szivemb’ fölépül a mult alakodban,
S bele ölvad e képbé szerelmed.

II.

Szeretem én a felhököt,
Gondolkodni:
Vaj mi úri, hajtja őket?
E míg az égen fenn lebegnek,
El-elmondom egynek egynek
Vágyamat.

Szeretem én a felhököt,
Üdvözleni
A jövőket, elmenöket;
Emezekben ifjúságom,
A jövőben
Reményeim képét látom.

Böhm József.

A divat.

— Felolvasa Gyárfás Gyöző a november 24-én tartott állér-estélyen. —

A divat egy egyszerű hatalom, mely még a legidősb. Uralkodásának kezdete összeesik az ősember megjelenésének idejével. Az első vonzalom, a mely az ősszenny szivében az ősférfi iránt felbúrt, hozta létre a divatot; mert az ősszenny bizonyosan használt holmi cizcomát, hogy választottjának, esetleg az egyetlen férfinak hajlamát megnyerhesse. Azon divatról — elégtételleken az ősnő iránt — megjegyezhetjük, hogy az bizony

nagyon ősi egyszerűséggel ékeskedhetett; azonban a kezdet megvolt s a késő dedunokák bizonyára hálisan emlekeznek vissza arra, a ki megvetette alapját annak a nagyhatalomnak, a melynek oly szívesen hódolnak, s a melynek vége nem lesz soha.

Olyan széles körű és tartalmu fogalom részletes tárgyalása, mint a milyent a divat fejez ki, sokkal több időt venne igénybe, hogyssem annak bizonyos ágán tulterjedhetne felolvasásom, melynek egyetlen célja, hogy unalomöző lehessen. Mint-hogy pedig a divat kifejlődésének három tényezője a szükség, a kényelem és a tetszvágy leginkább az öltözékben nyilatkozik, ezen irányt tartottam főképen szem előtt; ha sikerül az érdekltséget fölkeltenem: czéлом el van érve.

Az ember a természettől kölcsönözte első ruházatát s mégis gyakran a végtelenségig távozott a természetestől. A változatosság vágya, a kényelem öle, a tetszvágy, a szépség és sok más körülmény közreműködött, hogy a találékonyság kifogyhatlan sokféleségben hozza létre mindazt, a mi kielégíti heti. A természet szingzadagsága, melylyel keleten növényét és állatot felruházott, önként kínálkozott mintául és szolgáltatva a ruházat anyagait. Mihelyt a szükség ki lett elégtve, arra törekedtek, hogy a ruházat tetszetős, szép is legyen; kifejldött az izlés. Kitalálták, hogyan lehet növényi anyagokból szöni, aztán a durva állatbőr helyébe lépett a meleg gyapjuszövet. A sokféle illatos gyanta, melylyem vágyat keltette fel; az illatszerek használata ősrégi. — A czélszerűséggel egyesült a kielégített hiúságnak érzete s mihelyt a szükség többé nem fenyegetett, a ruházat kezdett határozott jelleget ölni; maga a divat lett szükségé. Az égalji és időjárás viszonyok, az anyagok tökéletesítése, a nemzeti tudatra ébredés azt eszközölték, hogy a népek jellegét maga az öltözék is igyekezett, hogy kifejezze, szóval a divat már nemzetivé vált.

Az ókor népei között az egyiptomiaknál fejlődött ki legelőbb az öltözködés művésze. tőlük

tanulták el a héberék ott tartózkodásuk alatt a vászonösvét és a gyapot használatát. Plinius azt írja természettanában: „Felső-Egyiptomban nő egy kicsiny csemete (neve gossipium vagy xylon), a vérből mogyoróhoz hasonló gyümölcsöt terem, tele bolyhos gyapjuval, melyet szálakba fonnak; mindent fölülmlt ez fehérségben és puhaságban. Szép kontósöket készítenek belöle a papoknak.” — Indiában a gyapotszövés már igen rég magas fokot ért el. Utazók a hajdankorból oly finom szövötről emlékeznek, melyet egy gyűrűn keresztül lehetett húzni. (Ugyanezt állítják a kínai selyem nagy kendökröl is). Tavernier 35 rőfös turbánt látott, melynek sulya nem volt több nyolcz latnál. A hindu ügyesen szövö keze és türelmessége általában bámulatos iparművekre volt képes. A héberék Kanaánba való visszatérük után a fonást és szövést teljesen ismerték, különösen a tevé- és a kecskeszört dolgozták fel takarókra és ruhákra, a juhgyapjút már régebben használták. Palestinában már magas fokra emelkedett a szövés mestersége; erre lehet következtetni azon terítök leírásából melyekkel a szent grígyláda befödve volt. A vávolást, festést és fehéritést szintén ismerték. Az ő-testamentumon Ezékiel (16. 10—13.) által említett „meschi”-re ráfogták, hogy selyemből volt; a régiségbuvárok ezt megczáfolták ugyan, — azonban ujjában ismét vita tárgyá. A héber nők közt Salamon óta folyton terjedt a luxus és fényűzés az öltözködésben. Nagy divatban voltak a gyöngy, korall, drágakö, arany és ezüst ékszerék; tökélyre vitték a kenőcsök készítését, a termék tisztölő szerektől, a ruhák illatszerektől illatoztak. A biborral való megismerkedés után arannyal átszött biborszövetek jöttek divatba. Mikor ismerkedtek meg a selyemmel, azt nem lehet határozottan tudni; az új testamentumban későbbben előfordul. — Az arannak és ezüstnek feloldozása szintén nagy tökélyt ért el, edényeik művésziiek voltak, a drágaköveket csiszolták és gyűrűbe foglalták, a legfinomabb szöveteket pompásan festették.

Folytatás következik